

## 14. évközi vasárnap C 2013.

### Bevezetés

A mai evangéliumban hallani fogjuk Jézusnak eme jól ismert mondatát: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek, hát az aratás urát küldjön munkásokat aratásába.” Hogy Jézus kora óta mindig sok volt az aratnivaló, ezt pusztán tényként tudomásul vesszük. De mi van Jézusnak e tényhez fűzött kérésével? Kérjük e mi az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

### Kirié litánia

Urunk! Add, hogy segítőkész szívvel vegyük tudomásul, hogy sok az aratnivaló. Uram, irgalmazz!

Urunk! Kérünk Téged, küldj munkásokat aratásodba! Krisztus, kegyelmezz!

Urunk! Add, hogy mi is lehetőségeink szerint arató munkásaid legyünk! Uram, irgalmazz!

### Evangélium után

A mai evangéliumból úgy tűnik: Jézus derűlátással ítélte meg a hithirdetés esélyeit. Szilárd magabiztossággal jelentette ki: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés.” Tanítványait a siker biztos reményében küldte apostoli útra: "Menjetek! Úgy küldelek benneteket, mint bárányokat a farkasok köze." Kijelentéseivel azt a benyomást kelti, mintha a városok és falvak, ahová menni készült, egyebet sem tennének, csak hithirdetőit várnák, akárcsak az érett búzák a ringó búzatablákon a termést betakarító aratókat.

A mai evangéliumi szakaszban Lukács nemcsak egy történelmi pillanatképet akart rögzíteni Jézus éle-

téből. Az egyház, papok és világiak, missziós küldetésére akarta és akarja felhívni a hallgató figyelmét, arra, hogy Jézus, minden tanítványának meghagyta, hogy menjenek el az egész világra és hirdessék az evangéliumot minden teremtménynek.

A megbízatás elsősorban az apostoloknak és tanítványainak szólt. A 72 tanítvány küldetése viszont arról tanúskodik, hogy Jézus apostoli megbízólevelét a világ összes népéhez intézte. A hetvenkettes szám megegyezik a Biblia első könyvében felsorolt nemzetek számával. Tehát a számunkra kérdőjeles 72-es szám, utalás az egész emberiségre. Ez azt jelenti, hogy Jézus azt akarja, hogy a Biblia világa által ismert mind a 72 nemzetnek, azaz minden népnek és nemzetnek hirdessék, hogy közel van az Isten országa.

Azután meg, ha jól meggondoljuk, akkor ma mi vagyunk az a 72 tanítvány, akiknek az a feladatunk, hogy ott ahol vagyunk, városokban, vagy falvakban, hirdessük az evangéliumot, hozzuk közelebb az embereket Istenhez, Krisztushoz, egyházhoz, s egymáshoz, s nyerjük meg őket Krisztus ügyének.

Apostoli megbízatásunk teljesítésében nehézséget okoz az a tény, hogy Jézus korához viszonyítva óriásit változott a világ, s folyton változnak a körülmények.

A Püspöki Konferencia félhivatalos lapja, a Magyar Kurír keddi számában olvastam, hogy e világ urai ma azt hirdetik, hogy a keresztények veszélyesek az emberiségre, mert a békés együttélés tanúságtevői. Szerintük meg kell semmisíteni őket. Szíriától Nigériáig üldözött helyzet-

ben élnek a keresztények. Andrea Riccardi, az egyik római Egyetem modern történelem tanszékének professzora szerint azért, mert „békés együttélésre törekszenek.”

A Professzor szerint Szíriából érkező hírek borzalmasak, egyre nagyobb kegyetlenségről árulkodnak. Legutóbb arról szóltak, hogy lefejeztek három felszentelt személyt. Két püspököt pedig túszként tartanak rabságban.

Személyes tanúja volt annak, hogy Libanonban milyen szörnyű körülmények között élnek, a felfegyverzett gengszterek kegyetlenségei elől menekülők tízezrei. S a menekültáradatnak nincs vége, havonta majdnem százezer ember menekül el Szíriából.

Nigéria helyzete, mondja a professzor, ebből a szempontból még drámaibb: aki vasárnapi misére megy, gyakran a halálba megy.

Sok helyen a keresztények, a szörnyű történelmi helyzet túszaiként élnek. mert arról tanúskodnak, hogy lehet békésen együtt élni.

Az egyik Nyugat-európai ország jelenlegi oktatásügyi minisztere szerint „A Katolikus Egyházzal nem lehet együtt élni, s nemzetet építeni. A katolikus vallás helyett új vallást, a szekularizmust kell bevezetni.” „El kell hagynunk a Katolikus Egyház erkölcsét és spiritualitását, és le kell cserélnünk a szekularizmussal.”

A miniszter ennek megfelelően keresztül is vitte, hogy az általános iskolában a gender ideológiának megfelelően folyjon az oktatás.

És mivel mi ezt nem vagyunk hajlandóak megtenni, sőt alaptörvé-

nyünkbe rögzítettük a keresztény gyökereink, s értékeink megőrzését.

S ezért mit kapunk mi Brüsszeltől és Strasbourgtól? De minden erőt bedobva sem tudták mindezidáig megvalósítani a Voltaire-i feladatot: Zúzd szét a gyalázatost! Azaz az Egyházat.

Úgy elgondolkodom Jézusnak egy-két profetikus mondatán. Honét tudta ő, hogy a Péterre, mint sziklára épített egyháza, mint a mustármag, úgy fog kinőni, és terebélyes fává fog válni. Hogy ez az intézménye fennmarad a világ végéig. Annak ellenére, hogy állandóan üldözni fogják, mégis hívja, küldi a veszélyes feladatra, az aratásba, az aratómunkásokat, mondván: „Menjetek, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé.”

A tanítványokat tehát farkasok közé küldi. Tehát Jézus szolgálatát sok nehézség és veszély között kell teljesíteniük. Nemcsak az akkori tanítványoknak, hanem a történelem folyamán mindig. Látjuk, ma is.

Mégis azt kéri Jézus, hogy ezek ellenére, maradjanak mindig szelídek. Életük, működésük hasonlítson a bárányéhoz. Békesség e háznak, köszöntéssel köszöntsék a házlakóit, a békesség fiait, de a békesség fiait megsemmisíteni akarókat is.

Ennek ellenére, legyünk mi is a ragadozó farkasok között is, szelíd bárányokként a béke hírnökei S kegyetlen világban, hogy Krisztus békéje eljusson minden emberhez, minden honfitársunkhoz. S végre legyen már béke e világban.

Ámen.

F. F.